No. 929 Zaterdag 19 October 1901. 18de Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,20.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN CONCORDIA Nº. 129, PIETERMAAI.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl. 10,— pa anja.
Un number sol fl. 0,20.

Curaçao, 18 October.

TOLSTOI.

II.

Tolstoï is geen naturalist in den gewonen zin. Maar wel gaat de levenswaarheid bij hem boven alles, en er zijn dan ook verscheidene stuitende passages in zijne werken, ook in die, welke niet zoo naturalistisch zijn opgevat als de *Macht der Duisternis.* Tolstoï kiest het leelijke, het lage niet uit ter wille van het leelijke, het lage. Hij wil meer, dan zich interessant te maken met een nieuw genre litteratuur. Zijne schildering der werkelijkheid is immer, afgezien van de onmogelijke *Macht der Duisternis,* weldadig en licht door een ideaal en doorgloeid van menschenliefde, die bij geen anderen realist zijn weêr te vinden.

Tolstoï is ongetwijfeld de grootste der Russische schrijvers. Tegenover hem kan men zijne overigens verdienstelijke voorgangers Gogol, Dostojewsky en Turgenieuw slechts specialisten noemen. Hij immers heeft het raadsel des levens in zijn geheele verloop willen begrijpen en op zijne wijze tot een uitkomst brengen.

Tschechow en Korolenko zou men met hem kunnen vergelijken. Deze beiden zijn met Tolstoï tegenwoordig de meest gelezen Russische schrijvers. Korolenko komt namelijk in zijn groote liefde tot het volk en in zijn ijver voor het welzijn der lagere standen met Tolstoï overeen; hij is de socialist der Russische literatuur, terwijl men Tolstoï haar philosoof zou kunnen noemen. Tschechow is specialist voor zielkundige vraagstukken en intieme zielschilderingen, doch hij bereikt niet de omvangrijke levensopvatting van Tolstoï.

Reeds door zijne eerste literarische voortbrengselen trok Tolstoï de aandacht zijner landgenooten tot zich. Zijne romans *Oorlog en Vrede* en *Anna Karenin* verwierven hem eene plaats onder Rusland's eerste schrijvers.

In zijne latere verhalen heeft hij nimmer de poëtische hoogte dezer beide romans bereikt. Daarentegen heeft hij, als philosophisch zonderling, of althans wonderbaarlijk origineel philosoof en door zijn humanitairen arbeid de openbare meening beziggehouden op eene wijze als wellicht geen andere schrijver van den tegenwoordigen tijd.

Ook hij, die de dwaalwegen van den zonderlingen man niet vermag te volgen, erkent in zijn streven de eerlijkheid en de edelmoedigheid, waarmede hij het voor de arme en zwakken opneemt. En een ieder draagt hem daarvoor de verschuldigde achting toe.

In ieder geval heeft Tolstoï de beste bedoelingen om op te komen tegen het ongeloof en de stofvergoding van den tegenwoordigen tijd. Allen wil hij de eerlijke vruchten van Christus' leer over de naastenliefde ten deel doen vallen. Maar hij dwaalt in zijne meening, dat zulk een werk door menschenkracht alleen kan verricht kan worden, hij dwaalt waar hij niet erkent, dat de Roomsch-Katholieke Kerk dit doel vermag te bereiken.

Tolstoï erkende, dat in de vermolmde schismatieke kerk niet meer de grondgedachte der christelijke leer is terug te vinden. Deze erkentenis en die van de ellende zijner omgeving, moet men wel in 't oog houden bij de beoordeeling van Tolstoï's sterk met gevoelschristendom doortrokken philosophie.

Vele zijner werken, zooals de kleine novelle *Wandelt in het Licht*, zijn bijna geheel zuivere en onvervalschte voorstellingen uit de oorspronkelijke Christelijke leer. En wanneer zij niet wat al te sterk in communistischen zin waren geschreven, zou men een Katholiek voor den schrijver kunnen houden.

Maar wetenschappelijk is het Tolstoï niet gelukt een consequent stelsel te stichten. Evenmin is hij er in geslaagd op zijn werken den stempel te drukken eener machtige Christelijke wereldopvatting. Het is steeds slechts zijn eigen sterke persoonlijkheid, die ons tegemoet treedt, ons ook wel weet te boeien, maar die nimmer vermag ons te overtuigen. Ook was Tolstoï niet zoo geheel buiten den invloed der buitenlandsche literatuur, als men wellicht zou vermoeden. De naturalistische novelle *De Kreutzer sonate* is ongetwijfeld afkomstig van een gelijksoortig Fransch werk, het *Tuez la,* van Alexander Dumas, dat in Tolstoï's *Kreutzer sonate* een gruwzamen echo vindt.

In al zijne nationaal Russische werken spreidde Tolstoï eene bewonderenswaardige kennis van het volksleven en het volkskarakter ten toon. Men zou al zijne groote en kleine werken moeten opsommen, om te zeggen waar hij dit het best getroffen heeft. Verhalen als de kleine geschiedenis *Heer en Arbeider,* waar in een allerverschrikkelijksten sneeuwstorm de ergste egoïst bekeert en zijn leven opoffert om dat van zijn dienaar te redden, zijn kabinetstukjes der wereldliteratuur. De fijne zielkundige beschouwing, die met weinige streken volkomen geslaagde schildering van een Russische boerenwoning, de plastische voorstelling van den sneeuwstorm, die over de steppe suist, zijn bewonderenswaardig.

In den laatsten tijd heeft Tolstoï's roman *„Opstanding"* het meest de aandacht getrokken. Wellicht heeft de ongenadige karakterteekening der Russische ambtenaarswereld niet weinig bijgedragen tot zijne excommunicatie. Hij schildert de tekortkomingen van een jongen Russischen edelman en diens met onverbiddelijke consequentie doorgevoerde pogingen om alles weer goed te maken, wat hij misdaan heeft. Zoo voert Tolstoï ons door de Russische gevangenissen op den weg, waarlangs de gevangenen naar Siberië worden geleid. Op dezen weg is er ruimschoots gelegenheid tot breede karakterschetsen. Maar de vreugdevolle stemming, welke de veelbeteekenende titel schijnt te zullen brengen, wordt geenszins bereikt. Integendeel, wanneer de balans wordt opgemaakt, bewijst zij eerder, dat het volgens Tolstoï in den tegenwoordigen tijd niet meer mogelijk zou zijn de eischen van het Christendom te volbrengen.

DE MAN.

In een Duitsch vrouwen-tijdschrift vinden wij de volgende „Natuurlijke Historie van den Man. *Vangst, temming en dressuur!"*

Het nuttigste huisdier, dat voor de vrouwenwereld van groote beteekenis is, blijft in zijn geacclimatiseerden toestand de man — homo sapiens masculinus.

In wilden toestand heet hij vrijgezel; getemd en gedresseerd noemt men hem echtgenoot. In den wilden toestand, waarin hem de ketens der natuur, gewoonlijk echte-

Feuilleton.

De ontrouwe Kassier.

Terwijl de bankier Cassajou, van het huis Cassajou en Cie. te Bordeaux, de post nazag, die de bediende zoeëven had gebracht, vond hij een brief van zijn voornaamsten correspondent te Londen, den heer Mackenson, directeur der bank Mackenson and Co., een der soliedste huizen, waarmee hij sinds vele jaren in relatie stond.

Hij opende den brief en las:

„Waarde heer,

„Wij komen u verzoeken ons een dienst te bewijzen; onze kassier, in wien wij het grootste vertrouwen stelden, is met de noorderzon vertrokken na voor ongeveer vierhonderdduizend francs aan waarde te hebben mee genomen. Hij heeft zich op de pakketboot *Japon* ingescheept met bestemming naar Bordeaux. Wij verzoeken u de welwillendheid te hebben, u met hem in verbinding te stellen zonder zijn argwaan op te wekken, en te trachten hem te overreden u de wissels toe te vertrouwen, die hij ons ontstolen heeft.

„Zoodra zij in uw bezit zullen zijn, gelieve ze ons dan terug te zenden; wat den schuldige betreft, wij willen hem niet gerechtelijk doen vervolgen, indien wij weer in het bezit komen van onze wissels; de ongelukkige heeft een vrouw en vijf kinderen; gedurende vijf en twintig jaar heeft hij ons trouw en eerlijk gediend; daarom moet gij hem vijftig duizend franks ter hand stellen en hem daarna aanraden zijn schande is een of andere onbekende plaats te gaan verbergen.

„Wees overtuigd van onze dankbaarheid, enz......"

Hierna volgde het nauwkeurige signalement van den ontrouwen kassier.

De bankier Cassajou was zeer gevleid met het blijk van vertrouwen, waarmee zijn correspondent hem vereerde; hij besloot zich de groote achting, die men hem toedroeg, waardig te maken.

Hij wachtte geduldig de aankomst van de *Japon* af.

Op een morgen tegen elf uur viel de boot de haven van Bordeaux binnen; Cassajou, die zich onder de nieuwsgierigen gemengd had, welke zich op de aanlegplaats bevonden, onderwierp de passagiers aan een nauwkeurig onderzoek. Weldra had hij den kassier herkend en volgde hem.

De dief, die als een echte „gentleman" gekleed was, begaf zich aanstonds naar een groot hotel in de buurt, op den voet gevolgd door den bankier. De ontrouwe kassier zette zich aan een tafel neer om te ontbijten, welk voorbeeld Cassajou navolgde. Hij ging naast hem zitten en thans was de kennis spoedig gemaakt.

De bankier toonde zich vol beleefdheden voor zijn buurman en gaf hem onophoudelijk de wijnflesch aan.

Weldra was het gesprek aan den gang.

„Gij zijt een reis in Frankrijk aan aan het maken?" vraagt hij.

„Yes, ik wil Frankrijk eens zien."

„Wat zijt gij gelukkig te kunnen reizen," hernam de bankier, „dat is steeds ook mijn droom geweest, maar ongelukkig houden mijn zaken mij steeds te Bordeaux."

„Zijt gij handelsman?"

„Bankier, het huis Cassajou & Cie. om u te dienen."

„O, wat een geluk! Ik zocht juist een bankier om eenige papieren te wisselen."

„Dat treft goed," zei Cassajou, „mijn huis is een der beste van Bordeaux, het zal mij genoegen doen met u in relaties te treden."

„Alles gaat goed," dacht de bankier, „hij is de mijne."

„Ik had eenige wissels te disconteeren," hernam de ontrouwe kassier.

„Voor hoeveel?"

„Voor vierhonderdduizend franks; kunt u dat?"

„Tot je dienst, als wij gegeten hebben, gaan wij samen naar het kantoor."

„Ik ben blij, dat ik u ontmoet heb, mijnheer, de zaken zullen nu spoedig afgehandeld zijn en ik heb een weinig haast."

„Ja wel," dacht de bankier bij zich zelven, „dat kan ik begrijpen."

Mijnheer Cassajou schonk den Engelschman nog een glaasje wijn in, daarna stapten beiden op [en zonder wantrouwen volgde de ontrouwe kassier den bankier.

Cassajou geleidde hem in zijn bureau en bood hem een stoel aan.

De kassier ging zitten.

„Geef mij uw wissels, dan zal ik u betalen," zei de bankier.

De Engelschman haalde de wissels uit zijn portefeuille en bood ze den vriendelijken bankier aan.

Cassajou keek ze na, ze waren in orde; er waren voor vierhonderdduizend francs.

Hij borg de wissels in zijn brandkast, sloot de kantoordeur af en eensklaps een revolver uit zijn zak halend ging hij voor den kassier staan.

„Mijnheer," zei hij, „gij zijt een schurk!"

De Engelschman maakte een gebaar van verwondering.

lijk juk genaamd, onbekend zijn, leeft hij meestal in troepjes, die gewoonlijk s' avonds naar een drinkplaats trekken. Deze drinkplaatsen zijn lievelingsplekjes en hij gebruikt er bij voorkeur bier. (Ten minste in Duitschland.)

Er zijn exemplaren, wier dorst ondoorgrondelijk is: zij zijn gemakkelijk te herkennen aan de roodachtige kleur van den neus: wij hebben hier echter niet met een bijzondere soort, doch slechts met een kleurvariëteit te doen. Bovendien slaan deze individuën ook den tijd met allerlei onzin dood, waarbij zij dikwijls groote hardnekkigheid aan den dag leggen.

Hun lievelingsbezigheid is kaart-, kegel-domino- of biljartspel. Daarbij maken zij veelal groot lawaai en blazen roodwolken uit den mond, zoodat vloerkleed en gordijnen van hun verblijfplaats er van verkleuren.

Groot belang stellen zij in de smaldieren (vulgo jonge dames) toonen echter grooten afkeer en radeloozen angst, zoodra hun dik- resp. leiddieren (vulgo oudere dames en schoonmoeders) nabijkomen.

Hun gedrag bij dikdieren is zeer verschillend. Tegenover de smaldieren beijveren zij zich, in het beste licht te verschijnen. Heeft zulk een individu dat doel bereikt of gelooft het dat bereikt te hebben, dan vertoonen zich meer deugden bij hem. Dan komt de zoogenaamde natuurlijke aanleg te voorschijn en hij apporteert dingen, die men laat vallen, draagt zonder morren mantels en papaplu's en doet zich in ieder opzicht voor als een trouw en aanhankelijk beschermer. In bijzonder hardnekkige gevallen dweept hij plotsteling met bloemen en dan begint de voor zijn vangst geschikte tijd; nu moet de toekomstige meesteres trachten, het diertje door al haar verleidingskunsten met langmerhand vaster wordende banden aan zich te verbinden — en als hij voorgoed geketend is, kan hem een ring als teeken van zijn getemden staat aan den vinger gestoken worden.

Hoewel de man zich in de gevangenschap schijnbaar wel te moede gevoelt, verwildert hij toch dikwijls weer, d. w. z. zijn dressuur gaat achteruit, zoodra de gebiedster hem uit het oog verliest. Dit stadium tusschen wildheid en den tammen toestand is beslist het belangrijkst. Was de parforce-dressuur goed en afdoend, dan moet een blik voldoende zijn om hem gewillig te maken. Daarbij is echter groote handigheid noodig; want op het beslissende oogenblik, wordt hij weerspannig en gaat plotseling op de vlucht.

Er zijn echter gevallen, dat deze mannelijke mensch zich zóó ver laat temmen, dat hij op commando onder de tafel kruipt, mooi gaat zitten en bang is voor de pantoffel. Hiertoe is meestal het uiterlijk der vrouw reeds voldoende.

Zijn meer mannen gelijktijdig aangelokt, dan ontstaan dikwijls twisten onder hen. Dikwijls pakt men hen door krachtigen, goeden kost. Het best echter vangt men ze op drijfjachten, ook wel partijtjes, soirées en bals genaamd.

Bij getemde mannetjes doet lichamelijke tuchtiging zelden goed: zij worden daardoor gemakkelijk schuw. Een goed woord wekt veel beter en men bereikt, als reeds gezegd, de beide resultaten door goed voer en zachte behandeling.

Keert een exemplaar echter in de wildernis terug, dan is alle moeite, om hem opnieuw te vangen, vergeefsch, wat vooral het geval is bij de oudere exemplaren. Jonge zijn gemakkelijker te vangen en te temmen.

Zeer eigenaardig is de omstandigheid, dat men, in tegenstelling met alle andere wildsoorten, bij den mannelijken mensch den ouderdom gemakkelijk kan bepalen. In het uitvallen van het haar uit zich een opvallend ouderdomsverschijnsel en deze omstandigheid is het, die hem een bijzonder geslacht in de natuurlijke historie van wilde en huisdieren doet zijn."

Men zal moeten toegeven, dat de Dames-Redactricen van het aangehaalde Tijdschrift beschikken over eene scherpe pen, en dat zij ze niet in honig gedoopt hebben!

De Karthuizers in Frankrijk.

In het *Handelsblad* lezen we heden onder het buitenlandsch nieuws het volgende:

„Tot heden hebben zeven mannelijke congregaties om autorisatie gevraagd, in Frankrijk te mogen blijven; de orde der Dominikanen behoort daaronder, ook die der Trappisten. De orde van Chartreuse zou, zooals eerst de berichten luidden, buitenslands verhuizen. De bisschop van Grenoble is nu echter naar Parijs gekomen om met Waldeck-Rousseau te overleggen en hem het schrikbeeld voor oogen te schilderen, dat Frankrijk zijn naam als chartreuse-specialiteit in de wereld zou kunnen verliezen!"

Ten einde vooral het laatste gedeelte van dit schamper bericht naar waarde te kunnen schatten, is het nuttig kennis te nemen van hetgeen dezer dagen over „De Karthuizers en hun werk" uit Grenoble (de hoofdstad van het departement Isère), geschreven werd aan de *Nouvelliste de Lyon*.

„Wat het aanstaande vertrek der Karthuizers betreft," zoo lezen we in die correspondentie, „rijst de vraag, wie de stichtingen in stand zal houden welke de Karthuizers, daartoe gedwongen, gaan verlaten, in het bijzonder het instituut voor doofstommen, te Currière en het modelziekenhuis dat de paters hebben gebouwd te Saint-Laurent du Pont. Het instituut heeft 7 of 8 leeraren en meer dan 60 leerlingen, die gesalariëerd, gevoed en onderhouden worden door de Karthuizers.

De jaarlijksche uitgaven voor deze inrichting bedragen ongeveer 70.000 francs — welke som thans zal moeten worden bijeengebracht door de departementen Dauphiné, Savoye, en andere. Vroeger bezat het departement Isère een zeer kleine school te Buisserate; maar uit gebrek aan de noodige fondsen heeft men haar moeten opheffen en al de ongelukkige doofstommen van dit departement zijn thans opgenomen in het instituut van Currière.

Te Currière leert men de doofstommen niet enkel spreken, maar zoodra zij zich voldoende verstaanbaar kunnen maken, leidt men hen op voor een of ander ambacht, zoodat zij, na een verblijf van zeven jaren aldaar, naar hun familie kunnen terugkeeren, met hun bloedverwanten kunnen spreken anders dan door teekens, en in staat zijn om te voorzien in hun eigen onderhoud. Zou het departement Isère voortaan de onkosten voor het onderhoud en de opleiding der behoeftige leerlingen welke het thans naar Currière stuurt, voor zijn rekening nemen?

De Karthuizers hebben te Saint-Laurent-du-Pont een prachtig ziekenhuis laten bouwen waar voortdurend een tachtigtal zieken verpleging vinden. Directeuren, geneesheeren, apothekers, dienstpersoneel, religieuzen enz., allen worden gesalariëerd of onderhouden door de „Grande Chartreuse," die daartoe jaarlijks een som van bijna 89 000 francs uitgeeft.

Zullen de gemeenten van het kanton Saint-Laurent-du-Pont en de aangrenzende kantons het onderhoud van dit ziekenhuis voor haar rekening nemen?

Ten slotte geven de paters Karthuizers jaarlijks aan het ziekenhuis d'Entre-deux-Guiers een subsidie van 13000 francs en aan dat te Voiron een van 7000 francs. Wie zal voortaan daarvoor zorgen?

Moeten we aan den burgemeester van Voiron, die zijn stem gaf voor de strenge toepassing der wet op de Karthuizers, in herinnering brengrn welk een vorstelijke gift de paters schonken voor de slachtoffers van een ramp, die het Departement teisterde ten jare 1897? Laat de heer Imbert, de tegenwoordige burgemeester van Vooirn, eens den volgenden brief overlezen, door den procurator van het klooster gezonden aan Voiron's voorganger:

„Mijnheer de burgemeester.

Ik heb de eer u mede te deelen, dat de „Grande Chartreuse" 50.000 francs beschikbaar stelt voor den gemeenteraad van Voiron en voor het door dezen georganiseerde comité ten bate van de inschrijving voor de slachtoffers van den 5en Juni. Wij behouden ons overigens voor, ook rechtstreeksche hulp te verleenen — en wij hebben dit reeds gedaan — aan hen, die deze het meest behoeven en die ons zullen worden aangewezen.

Aanvaard enz.

De procurator

F. Grèzier.

„Elk jaar — hun inkomsten mogen bevredigend of minder bevredigend zijn geweest — schenken," zegt de berichtgever van de *Nouvelliste*, „de Karthuizers tot leniging van den nood, veroorzaakt door overstroomingen, branden enz. een som van 60.000 francs en als subsidie aan gemeenten, tot onderhoud van openbare monumenten, wegen, forteinen enz. omstreeks 500.000 francs. Wie verklaart zich bereid, onder dit opzicht het goede werk der Karthuizers over te nemen?

Eenzelfde beschouwing vonden we opgenomen in de *Liberté*, zoodat het inderdaad geen overdrijving kan heeten, wanneer Henri des Houx in de *Figaro* het heengaan der Karthuizers een „ramp" noemt.

Indien het *Handelsblad* dit alles aan zijn lezers had willen mededeelen, had wel is waar de geestig-minachtende qualificatie van Frankrijk als „Chartreuse-specialiteit" in de pen moeten blijven, doch het bericht zou meer overeenkomstig de waarheid en dus ook degelijker en waardiger zijn geweest. Een aangename prikkeling van hun anti-clericalisme zouden daardoor alleen die lezers van het liberale orgaan hebben gemist, welke, evenals zeker bekend amsterdamsch lijder aan kloostervrees, de door hen met blinden haat gehate „monniken" gaarne zouden ranselen met de zweep!

Nieuwsberichten.

CURACAO.

Leger en Marine.

Woensdag arriveerde hier met het stoomschip *Prins Willem I* een detachement suppletietroepen, sterk 10 militairen, geleider is sergeant D. van Roon, van het 4e regiment infanterie.

„Ik weet, wie gij zijt," hernam Cassajou, „het is onnoodig te ontkennen. Gij zijt de kassier van mijn honorabele correspondenten te Londen, van het huis Mackenson and Co.; zij hebben mij van uw komst in kennis gesteld; zij hebben mij uw signalement gegeven, ik heb u herkend, ik ben u gevolgd, het overige weet gij."

De Engelschman deed alsof hij wilde opstaan.

De bankier richtte zijn revolver op hem.

„Indien gij een stap doet, schiet ik je neer."

„Ik ben verloren," riep de Engelschman wanhopig uit, zich moedeloos op den stoel latende neervallen.

De kassier genoot van zijn overwinning.

„Alle tegenstand is nutteloos," hernam hij, „bij de minste poging om tegenstand te bieden, telephoneer ik om de politie en laat u aanhouden."

„Ik ben verloren! Ik ben verloren!" stamelde de kassier, „mijn arme vrouw, mijn lieve kinderen!"

„Hoe hebt gij, die vader zijt van een gezin, aldus uw plichten kunnen vergeten?" vroeg Cassajou streng.

„Ik heb gespeeld bij de wedrennen, mijnheer, ik heb in één keer al mijn geld verspeeld."

„En gij hebt toen je patroons bestolen?"

„Mijn hoofd was op hol, Mijnheer, ik wist niet wat ik deed."

„Een kassier moet nooit spelen," zei Cassajou ernstig.

„Ik ben een een ellendeling, ik weet het, ik ben niet waard dat ik leef, dood mij maar."

„Neen, uw patroons hebben mij betreffende u instructies gegeven."

„Ik onderwerp mij aan alles, zelfs aan het ergste."

„Terwille van uw arme, onschuldige kinderen en uw vroegere goede diensten zullen zij u niet gerechtelijk doen vervolgen."

„O. dank, dank, mijn vrouw en kinderen zijn van de schande gered," zuchtte de dief.

„Doch uw patroons willen nog meer doen," vervolgde de bankier, „zij willen u niet alleen niet aan de politie overleveren, maar zij willen ook uw bestaan verzekeren."

„Dat is te veel goedheid!" riep de dief geroerd.

„Door een edelmoedigheid die gij zult waardeeren, naar ik hoop, heeft het huis Mackenson mij belast, u vijftig duizend franks te overhandigen, opdat gij weer een eerlijk mensch zoudt worden."

„Dat zweer ik u!" zei de ontrouwe kassier met tranen in de oogen.

„Hier heb je het geld," hernam de bankier, en telde vijftig briefjes van duizend franks voor den kassier neer, die ze onder herhaalde dankbetuigingen in den zak stak.

Eenige oogenblikken later verliet hij het kantoor van mijnheer Cassajou, na hem nogmaals met tranen in de oogen bedankt te hebben.

De bankier, voldaan over de wijze waarop hij zich van zijn opdracht gekweten had, wilde, daarvan aanstonds kennis geven aan zijn correspondent.

Hij schreef:

„Heeren Mackenson & Co.

„Ik heb mij in alles strikt gehouden aan uw instructies, uitgedrukt in uw schrijven van eergisteren, ik was zoo gelukkig nog denzelfden dag van zijn aankomst mij met uw ontrouwen kassier in relatie te stellen, die, zonder het minste wantrouwen, met mij naar mijn kantoor ging om de wissels, die hij u ontstolen heeft, te disconteeren.

„Ik zend u hierbij de wissels terug; zooals gij mij verzocht hebt, heb ik dien ongelukkige vijftig duizend francs overhandigd, voor welk bedrag ik uw rekening heb gedebiteerd. Uw edelmoedigheid heeft een grooten indruk op den ongelukkige gemaakt, hij bedankt u uit naam van zijn vrouw en zijn kinderen; hij heeft beloofd, weer een eerlijk mensch te zullen worden.

„Veroorloof mij, u, waarde correspondenten, te zeggen, dat uw wijze van handelen geen navolging verdient te vinden; kassiers beloonen, die ons bestelen, schijnt mij een slecht voorbeeld toe.

„Na collegialen groet. enz."

Eenige dagen later ontving de bankier het volgende antwoord:

Waarde heer!

„Gij zijt het slachtoffer geweest van een vermetelen oplichter; onze kassier heeft ons niet bestolen, hij is nog altijd op zijn post en heeft nooit ons vertrouwen beschaamd. Verder heeft hij vrouw noch kind. De wissels, die u ons toezendt, zijn valsch; wat de vijftig duizend francs aangaat, die u de lichtvaardigheid had aan dien oplichter te geven, zult gij ons niet kwalijk nemen, dat wij die voor uw rekening laten."

Mijnheer Cassajou heeft zich hierop uit zijn zaken teruggetrokken; hij had er genoeg van.

—Bij Kon. Besluit is de Kapitein ter zee L. C. KOSTER, eervol ontheven van het bevel over H. Ms. pantserdekschip *Utrecht* en dat bevel opgedragen aan den kapitein ter zee A. G. ELLIS. Volgens de Holl. bladen zou dit oorlogsschip vóór 1 Oct. uit Holland vertrekken.

Officieele berichten.

Bij Gouvernements-beschikking, dd. 16 October 1901, No. 748, is aan den Heer J. THIELEN, Lid van het Hof van Justitie alhier, op zijn verzoek, eervol ontslag als zoodanig verleend.

Havennieuws.

De *St. Paramaribo*, die den nieuwen Gouverneur van Curaçao naar zijne bestemming gebracht heeft, kwam in Suriname terug, met de quarantainevlag in top. De reden hiervan was, dat in Curaçao vóór het vertrek van de *Paramaribo* een geval van gele koorts zich had voorgedaan.

De *Paramaribo* werd echter niet lastig gevallen en mocht aan den steiger komen.

***

St. Prins Willem I. — Woensdagmorgen kwam het nieuwe stoomschip hier binnen vallen. Voor hen, die belangstellen in de boot, zijn de volgende mededeelingen.

De hoofdafmetingen van het schip zijn: lengte tusschen de loodlijnen 284'0" breedte op buitenkant spanten 38'0" holte tot kuildek 21'0" hoogte van tentdek boven kuildek 7'11".

Het gedeelte van het kuildek achter de machinekamer is geheel ingericht tot verblijf van 38 1e klaspassagiers. Midden in deze inrichting bevindt zich het salon 1e klasse, dat de geheele breedte van het schip inneemt en in zeer smaakvollen stijl met tegeltableaux afgewerkt is.

In de zij-dekhuizen en midden-dekhuis voor het ketelruim vindt men de verblijven voor officieren, machinisten en passagiers 2e klasse. In den bak worden de matrozen en stokers ondergebracht, terwijl de beide voorste tusschendekken plaats aanbieden voor tusschendekpassagiers.

Op het tentdek zijn de kapiteinskamer, de kaartkamer en het stuurhuis, waarboven zich de zeer ruime commandobrug bevindt.

Verder vindt men achteruit op dit dek een damessalon en het rooksalon, welke tevens tot entrée dient voor de 1e klas-passagiers, en evenals het groote salon op keurige wijze is afgewerkt.

Alle verblijven op het schip zijn voorzien van stoomverwarming en electrisch licht, terwijl nog in de ruimen voor de veiligheid een stoombrandbluschinrichting is aangebracht.

Het schip wordt in werking gebracht door een triple compound machine, die een vermogen van minstens 1400 I. P. K. kan ontwikkelen bij 80 omwentelingen per minuut en welke aan het schip een snelheid van 12 mijl meedeelen op een diepgang van 19'6".

Ketels en machine zijn vervaardigd door de Nederlandsche Fabriek van Werktuigen en Spoorwegmaterieel te Amsterdam.

***

De Surinamer meldt:

Hoffelijkheid? — Wij verzuimden in ons vorig nummer mede te deelen, dat wij ons aan boord van de St. *Prins Willem I* begaven, met het beleefde verzoek eenige inlichtingen omtrent het nieuwe stoomschip te willen geven. De 1e stuurman (de kapitein was afwezig) zeide echter kort af, niet genegen te zijn inlichtingen aan welk blad dan ook te geven. Daarom zagen wij ons genoodzaakt bijzonderheden omtrent het schip aan de *Indische Mercuur* te ontleenen.

***

Hetzelfde blad meldt nog:

Ongeluk. — Naar wij vernemen is hedenmorgen aan boord van de *Prins Willem I*, een matroos, die bezig was op den schoorsteenmantel te werken er afgevallen, met het ongelukkig gevolg, dat hij arm en been erg gekwetst heeft. Hij werd echter spoedig naar het Mil. hospitaal vervoerd.

Een zijner collega's die den val wilde verhinderen werd licht aan de hand verwond.

Posterij.

De met den nederlandschen paketschoener *Gouverneur van den Brandhof* naar St. Martin N. G., St. Eustatius en Saba te verzenden brievenmalen worden Dinsdag den 22n. dezer om 5 uur des namiddags gesloten.

***

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Seferina Albertu, Simon Perez Bolivar, Leon V. Ceylor & Co., Dinalle Bros, Sesilia Atalito de Albertes, Petra Fernandez de Gutierrez, Ana de Henriquez, Amelia Erkens entrega Elillas Doncarlo, Susana Franciska, Filip Ferreijra Piternella Kenep, Rosita Sudro, Dorotea Laurens, Romelia M. Lopez, Ramon Medina, M. S. C. Maduro, Durehe ni Morales, Luisa Petronia na cas di sjon Leal, W. & W. F. Pietersz, Anita Perera, Rosa Petit, Polonia Rah, Rivahel Sanbo, Cecilia Senior, Lucio H. Troconis, Johana S. Tredut, W. van Mutem, Jorge van Griken, Luisa Valks, Dolorita Wau, Alendrina Waauw, Ariet Wauw, Ursula Wau, Ernestina Wiel.

Aangeteekende stukken:

J. A. Hollander en een rebut geadresseerd aan: Juan Look, Caracas.

Een uitstapje.

De HoogEdG. Heer Gouverneur der Kolonie deed verleden week Vrijdag een uitstapje naar Santa Bárbara. ZEx. maakte van die reis gebruik, om een kort bezoek te brengen aan de Zustersscholen te Santa Rosa, alsmede aan het Weeshuis; waar ZHEdGestr. en bezichtigde en met de fanfare der weesjongens ontvangen en uitgeleid werd. Ook werden de Pita- of Sisalaanplantingen van den Heer S. C. HENRIQUEZ in oogenschouw genomen.

CORRESPONDENTIE.

Wij ontvingen van den Heer JACOB JESURUN, engelsch consul alhier, een uitvoerig schrijven. Plaatsgebrek verhindert ons het schrijven in dit nummer op te nemen.

Ingezonden Mededeelingen.

EMULSION DE SCOTT.

HACE MUCHO TIEMPO. — Escribe el Dr. Antonio María Leyba, facultativo de Coro, Venezuela:

"Hace mucho tiempo que uso la Emulsión de Scott, poderoso reconstituyente de gusto agradable, que siempre indico á mis pacientes en afecciones crónicas de los pulmones, y en todas las enfermedades consuntivas, con los resultados más favorables."

25 Años

de experiencia han probado fuera de toda duda que las enfermedades que generalmente consumen á la tierna infancia, á los adolescentes y á los adultos se contrarrestan y dominan con más rapidez tratando al enfermo con la

Emulsión de Scott

de Aceite de Hígado de Bacalao é Hipofosfitos de Cal y Sosa

que con cualquier otro remedio conocido.

Es grata al paladar y de fácil digestión. Devuelve al sistema la salud, permitiendo la debida nutrición del cuerpo mediante el alimento regular.

Casi todos los niños la toman con agrado y muy pocos adultos la rechazan. Si está Ud. perdiendo carnes, no deje de probar la EMULSION DE SCOTT.

SCOTT & BOWNE, Químicos, New York.

De venta en las Boticas.

Mírese con sospecha todo frasco que carezca del envoltorio sobre el cual va pegada la etiqueta del pescador llevando sobre los hombros un gran bacalao.

NEDERLAND.

Tot Voorzitter der Tweede Kamer der Staten Generaal in Holland is door de leden gekozen en door H. M. bekrachtigd de heer Mr. Baron Æ. Mackay.

Tegen het N. Malthusianisme.

Aan den Gemeenteraad van Amsterdam is thans verzonden het adres opgesteld in de jongste vergadering der „Vereeniging tot bestrijding van het Nieuw-Malthusianisme", afd. Amsterdam. Gelijk men weet bevat het adres een verzoek, om in de algemeene politieverordening der Gemeentebepalingen te doen opnemen tegen het openlijk aankondigen of aanprijzen van hulpmiddelen en tegen het uitstallen van N. Malthusiaansche middelen.

Voorts wordt in het adres het volgende gereleveerd:

„Reeds in 1896 is door de Pruisische regeering bij ministerieele beschikking van 10 December van dat jaar tot de regeeringspresidenten het verzoek gericht, om openlijke aankondiging of te koop leggen van N. Malth. middelen door politiemaatregelen te verhinderen.

„De Hamburger Senaat heeft eveneens dergelijke maatregelen genomen, en het *Landesmedizinalcollegium* van Saksen heeft reeds in het vorige jaar op de noodzakelijkheid daarvan gewezen. Te Berlijn is op het einde van 1899 bepaald, dat het overtreden van de bedoelde voorschriften wordt gestraft met eene boete van ten hoogste 30 mark, of hechtenis.

BUITENLAND

Rome. — Volgens de *Temps* hebben de heeren Zanardelli en Coccorti besloten in den volgenden ministerraad voor te stellen, de bisschoppen van Livorno en Muro te straffen met de tijdelijke schorsing hunner jaarwedden, omdat zij op het Katholiek congres te Tarento het herstel van de wereldlijke macht des Pausen eischten.

De Romeinsche correspondent der *Daily News* meldt, dat de Paus, toen hij den aanslag op Mac Kinley vernam, uitriep: „Ik zal vurig bidden, dat zijn leven gespaard moge blijven. Die geweldige misdaden zijn de geesel van onzen tijd. Ik kan het ongelukkig slachtoffer en zijn arme echtgenoote slechts mijn bescheiden gebed toezeggen."

Frankrijk. *Luchtscheepvaart.* — Het wetenschappelijk comité van de Aero-club te Parijs heeft dezer dagen in een vergadering bepaald, dat elke concurrent voor den prijs „Deutsch" niet alleen na een dubbelen toer om den Eiffeltoren binnen dertig minuten op de plaats van afvaart moet terug zijn, maar tevens moet neerkomen binnen de omheining van het park der Aeroclub. Tevens zullen minstens 5 leden van het wetenschappelijk comité bij de opstrijging moeten tegenwoordig zijn, zullende deze anders niet erkend worden.

Deze nieuwe bepalingen op het laatste uur in het leven geroepen hebben nog al ontevredenheid gewekt onder de talrijke vrienden en bewonderaars van den onverschrokken Santos-Dumont, wiens zevende luchtschip al weder op stapel staat.

Terwijl Santos Dumont zijn zevenden ballon in bewerking heeft om rond den Eiffeltoren te zweven en graaf Henri de la Vaulx den zijnen gereed maakt voor een luchtvaart over de Middellandsche Zee, is een zekere kapitein Spelterini bezig om een ballon te fabriceeren, waarmede hij, van St. Moritz-les-Bains uit, de Alpen wil overtrekken. Hij wil daarvoor bezigen het ballontype in gebruik bij het duitsche leger, waarvoor het omkleedsel van dubbele stof met caoutchouc er tusschen gebruikt wordt. De ballon zal een middellijn hebben van 14 meter 8 en een inhoud van 1700 kub. meter. Hij zal gevuld worden met hydrogeen gas dat gemaakt wordt in de hydrogeen- en oxygeenfabriek van Arnold Gmür, te Luzern, onder een druk van 150 atmosferen.

Dit gas zal verzonden worden in stalen cylinders van 5 kub. meters inhoud, die ieder 70 kilogr. wegen en welwillend voor dit doel door graaf Zeppelin worden afgestaan. Voor de vulling van den ballon zijn ongeveer 350 van die cylinders tot een gezamenlijk gewicht van 22,000 kilogram noodig en men heeft berekend, dat alleen het transport dier cylinders, met muildieren 900 gulden zal kosten. De vulling van den ballon zal vermoedelijk 5 à 6 uren duren.

Duitschland.—*Oók een uitlegging.* — Die leuke Chineezen! De berlijnsche *Lokal-Anzeiger*, het lijforgaan der berlijnsche hofkringen, heeft met een der leden van het boetgezantschap een onderhoud gehad, waaruit blijkt dat al het vertoon van keizerlijke gramstorigheid, waarmee de bijzondere audiëntie van Tsjoen gepaard ging, op de Chineezen al heel weinig indruk heeft gemaakt. Volgens het verslag in dat blad worden de meest uitgeplozen finesses van den berlijnschen opper-ceremoniemeester, om de verootmoediging van den prins-boetgezant te doen uitkomen, door de Chineezen juist als bijzondere beleefdheden uitgelegd! De afwezigheid van een militair escorte bij den rit naar het paleis wordt als een oplettendheid beschouwd, omdat naar Chineesche opvatting slechts een Vorst van onderworpen volkeren zinnebeeldig door een gewapende macht voor den troon geleid word.

Dat keizer Wilhelm eigenhandig den Prins wenkte naderbij te komen en persoonlijk tot hem sprak, zou een buitengewone onderscheiding zijn geweest, daar de chineesche Keizer bij alle audiënties onbewegelijk blijft. Dat alle keizerlijke Prinsen en de geheele hofstoet tegenwoordig waren, gaf naar chineesche begrippen aan het geheel het karakter van een schitterende particuliere audiëntie. Deze toeschouwers waren niet ter vernedering, maar als eerbewijs aan den chineeschen Prins uitgenoodigd, want het eerbewijs lag in het feit, dat keizer Wilhelm enkel de Prin-

sen, en niet hun gevolg, bij zich in de troonzaal had toegelaten. Aanvankelijk hadden de Chineezen gedacht, dat de Keizer den Prins slechts in tegenwoordigheid van den tolk, dus in zekeren zin onder vier oogen, zou ontvangen. Het niet ontvangen van het chineesche gevolg beschouwden zij als een uitdrukking van groote omzichtigheid, omdat de audiëntie, aan prins Tsjoen verleend, om zoo te zeggen een particulier bezoek van prins Tsjoen aan den Keizer werd.

De tegenwoordigheid van den duitschen hofstoet verleende aan dit particulier bezoek nog bijzonderen glans. Het toppunt van deze, van bewuste of onbewuste ironie overvloeiende voorstelling van de chineesche opvatting in prins Tsjoen's naaste omgeving ligt in de verzekering, dat de na de audientie den Prins bewezen militaire eer blijkbaar volkomen verkeerd begrepen werd. Immers, daarin zagen de Chineezen volgens hun gebruiken eerst de eigenlijke boetedoening, omdat de chineesche Prins door een gewapende macht des Keizers werd weggebracht; maar de terugkeer naar de prachtige woning in de koninklijke Oranjerie stelde hen weer gerust, als een openbaring van de vriendschappelijke gezindheid des Keizers. Ten slotte verklaarde de chineesche zegsman van den *Lokal-Anzeiger*: „Over 't geheel was de boetedoening minstens zoo schoon, als wij het ons bij het vertrek hadden voorgesteld." Men kan begrijpen, welk een verbluffenden indruk deze onthullingen uit chineeschen mond in de berlijnschen hofwereld zullen hebben teweeggebracht!

— *Bezoek niet gewenscht.* — Volgens de *Berliner Neuester Nachrichten* heeft prins Tsjoen aan de moeder van den vermoorden gezant Von Ketteler laten weten, dat hij haar een bezoek van deelneming wenschte te brengen. Barones Von Ketteler heeft echter voor dit bezoek van den broeder des chineeschen keizers bedankt.

De goede bedoeling van den jeugdigen Prins dient evenzeer gewaardeerd, als het antwoord der moeder van het slachtoffer gebillijkt te worden.

Engeland. — In de te Londen gehouden zitting der commissie voor de schadeloosstellingen wegens de uitzettingen uit Zuid-Afrika heeft de britsche vertegenwoordiger, Sir John Ardagh, het een en ander medegedeeld aangaande het befaamde Johannesburgsche complot. Verscheidene buitenlandsche gedelegeerden, weet men, hadden duidelijk verklaard te twijfelen aan het bestaan van het complot. Ter wederlegging daarvan werd nu door Sir John een brief voorgelezen van kolonel Davies, commissaris van politie te Johannesburg aan den militairen gouverneur Mackenzie, gedateerd 16 November. Davies constateert daarin, dat het doel van het complot was Lord Roberts te vermoorden door middel van dynamietbommen. De voornaamste aanstoker van het complot was de Italiaan Gambini, die al eenigen tijd onder verdenking had gestaan wegens zijne anti-Britsche gevoelens. In de week, voorafgaande aan 16 November, kreeg een geheime agent bijzonderheden over het complot van Gambini. Het plan was, een bom te laten springen in de H. Mariakerk gedurende de godsdienstoefening. De bommen waren gemaakt door een man, genaamd Prister, die woonde op een stuk grond van de *Ferreira Goldmining Company.* Een detective hoorde Gambini zeggen, dat Prister, van geboorte een Oostenrijker maar genaturaliseerd Italiaan, een laboratorium in de stad had, waar hij 3 bommen had gemaakt om de kerk in de lucht te doen vliegen. Of deze nog al fantastisch klinkende mededeelingen de twijfelaars overtuigd zullen hebben?

Amerika. — Dat men, om iemand te beoordeelen, op zijn verleden let, is heel natuurlijk, maar men dient vaak ook rekening te houden met de veranderde omstandigheden, waarin die persoon is geplaatst.

Al te zeer wordt dit laatste over het hoofd gezien bij de beoordeeling van den nieuwen president der Vereenigde Staten, den heer Roosevelt.

De bladen der geheele wereld, maar vooral de Engelsche, trachten uit zijn verleden zijn politiek programma te kennen, en zoodoende krijgt men allerlei stoute beweringen omtrent den vroegeren cowboy te lezen.

Beter dan deze ongeloofwaardige verzinsels kan ons inlichten een onderhoud van den nieuwen president, dat hij volgens een telegram uit Buffalo, met eenige vrienden en leden van het kabinet heeft gehad.

Roosevelt stelde voorop, dat hij de politieke inzichten van Mac Kinley deelde. Hij schijnt evenwel niet zoo'n verwoed protectionist te wezen.

Hij is voor een meer liberale, meer volkomen wederkeerigheid in voordeelen voor den koop en verkoop, zoodat de overproductie der Vereenigde Staten op voldoende wijze wordt aan den man gebracht door eerlijke en billijke schikkingen met andere landen. Hij is verder voor algeheele afschaffing van den handelsoorlog met andere landen, de aanneming van reciprociteitsverdragen en de afschaffing van tarieven, die niet langer noodzakelijk zijn met het oog op de inkomsten, indien de afschaffing geschieden kan zonder de Amerikaansche nijverheid en arbeid te benadeelen. Hij wenscht de vestiging van onmiddellijke handelslijnen tusschen de Vereenigde Staten en Zuid-en Midden-Amerika langs de beide kusten; aanmoediging van de handelsvloot; — schepen die de Amerikaansche vlag voeren, met Amerikaansch scheepsvolk, schepen, gebouwd van Amerikaansch kapitaal. Verder wenscht hij nog de voltooiing, zoo spoedig mogelijk, van het Panamakanaal, en de aanleg van een kabel, van wege de regeering, die de Vereenigde Staten met de bezittingen verbindt. En hij is voor het gebruik van middelen van verzoening en voor scheidsgerecht bij alle oneenigheid met andere naties, ten einde een strijd met de wapenen te vermijden. Ook wenscht hij bescherming van des volks spaarpenningen, in banken geplaatst of op andere wijze belegd, door behoeding van den handel des lands, en door de aanstelling, in aansprakelijke betrekkingen, alleenlijk van volstrekt onafhankelijke mannen.

Al springt het bij deze uiteenzetting niet zoo dadelijk in het oog, 't staat vast en bij nauwkeurig nalezen bemerkt men het ook in deze verklaring, dat de nieuwe president volbloed imperialist en aanhanger der Monroe-leer is.

Met eenige nieuwsgierigheid wachten wij af, welke houding Roosevelt zal aannemen in den *oorlog tusschen Columbia en Venezuela.*

Reeds vóór Mc Kinley's overlijden, zelfs vóor den aanslag, werd gemeld, dat Roosevelt een voorstander was van tusschenkomst.

Transvaal. — *Het commando van Scheepers.* — Uit Kaapstad wordt gemeld dat zekere Cloete, magistraat van Steytlerville, die veertien dagen krijgsgevangen is geweest bij Scheepers, het volgende heeft bekend gemaakt van Scheepers' commando. Scheepers bracht slechts 70 man mede uit de „Oranjerivier" kolonie, allen goed gekleed, uitgerust en gevoed, flink bereden en met reservepaarden. Het commando had geen transport, of pakpaarden, daar het uitsluitend van het land leefde, met elke boerderij voeling houdend en alles wat het noodig had plunderend. Scheepers had bevel gegeven de hoeven te verwoesten van alle mannen, van wie bekend was dat zij bij de bereden politie van het district dienden.

De Boeren gaven aan de bewoners verlof hun beddegoed weg te halen, en staken daarna de perceelen in brand. Scheepers ontving door middel van een parlementair Kitchener's proclamatie; hij zegt dat allen vechten voor een bepaald doel, en niet als roovers; de toekomst is duister, maar hij heeft absoluut vertrouwen in de eindelijke zegepraal van de Afrikanerzaak. Hij ontkent, dat de Hollandsche Kaapkolonisten, die de wapens opnemen, rebellen zijn, en verklaart, dat, als men voorgaat hen ter dood te brengen, hij genoodzaak zal zijn weerwraak te nemen.

Cloete legde tijdens zijn gevangenschap 480 kilometer af. Hij zegt, dat geen der Boeren van het commando ouder is dan Scheepers, die zelf nauwelijks 24 jaar telt.

— *Tommy Atkin's velddienst in Zuid-Afrika.* — Hoe genoeglijk rolt het leven van de britsche „Tommies" heen!

Een engelsche korporaal geeft in een der engelsche bladen de volgende beschrijving van het leven van Tommy Atkins" op het veld in Zuid-Afrika.

„Hij is moe, maar nog niet uitgeput, van den oorlog met zijn aanhoudende marschen, de kleine rantsoenen, de voortdurende regens en het doodsche en eentonige leven op het veld. Hij ergert zich over het voortsleepen van den oorlog, en voorziet zeer terneergeslagen dat het nog lang zoo zal duren, maar heeft toch meer geduld dan gij of ik.

„Wanneer men hem ergens aan de spoorweglijn neerzet, met de opdracht de spoorwegbrug bewaken, toont hij grooter berusting in het vooruitzicht zes maanden in de nabijheid van die leelijke ijzeren brug in een eentonige vlakte door te brengen, dan menigeen, die slechts vijf minuten op een trein moet wachten. Zijn voornaamste uitspanning is om met witte steentjes de namen van zijn compagnie en regiment langs de spoorweglijn te schrijven, ten bate van de passagiers der treinen, die hem dan wel eens in het voorbijgaan een oude krant toewerpen. Soms als hij voor de duizendste maal de cementblokken op het bruggehoofd aan 't tellen is, hoort hij het ijzerwerk van de brug trillen, en dan kijkt hij om, om te zien hoeveel verf de kogel van den „sniper" van de brug heeft afgeschuurd.

„Zoo is zijn leven: Weken achtereen heeft hij een kleurloos, droefgeestig, eentonig bestaan. Zijn eenige uitspanning is die wanneer de Boeren hem op de afstand van 2000 M. trachten te dooden."

Advertentien.

WEGENS vertrek naar elders zal de ondergeteekende van af heden tegen *verminderde* prijzen *à contant* opruimen:

een partij verw- en ijzerwaren, waaronder pompen, koperen regenbakskranen, mokers, keggen; ook Holl. flanel, gekleurde en witte bloemen, papier en enveloppen, wierook, zeilgaren, etc. etc.

Gespecif. lijst der artikelen op aanvraag verkrijgbaar.

Curacao, 1 October 1901.

I. S. SCHEIDELAAR.

BOTICA CENTRAL

DE LANNOY & C°.

Overzijde. -- Breedestraat.

Groote voorraad van artsenijen en van de allernieuwste patentmiddelen: allervoortreffelijkste wijnen van de beste merken; heerlijke siropen; sodawater; brillen van allerhande soorten; allerfijnste en allerwelriekendste perfumerieën; cacao en chocolade van verschillende merken; uitgezochte confituren: sigaren uit de meest geroemde fabrieken enz., enz., enz.,

Agentuur van het gerenommeerde LANS' EXTRA STOUT, door meer dan duizend geneeskundigen in Nederland en verreweg door de meeste van Curacao aanbevolen; van het heer, lijke bier EL CIERVO, het deugdelijkste voor de tropische gewesten om de geringe hoeveelheid alcohol, welke het bevat; van de ELIXIR DE CAPUCHINO, bereid door H. Suels, het groote en onfeilbare geneesmiddel voor de spoedige genezing der vrouwenkwalen.

Alles tegen schappelijke prijzen.

Fotografia Soublette.

Este muy conocido Taller ofrece de nuevo sus trabajos á sus numerosos clientes, acaba de recibir máquinas de las últimas invenciones y tiene constantemente de venta aparatos é ingredientes frescos para el arte fotográfico.

HORAS DE TRABAJO:

De 8 A. M.—4 P. M.

LUZ DIAMANTE,

LONGMAN & MARTINEZ.

NEW-YORK,

Libre de Explosión, Humo y Mal Olor

— DE VENTA POR —

Las Ferreterias y Almacenes de Víveres.

TIJDTAFEL

van de stoomschepen der "Red D Line" tusschen

NEW-YORK,

PUERTO RICO, VENEZUELA en CURAZAO.

1901.	Philad.	Zulia	Caracas	Marcb.	Philad.	Zulia
Vertrekt van NEW-YORK	Oct. 5	Oct. 12	Oct. 19	Oct. 26	Nov. 2	Nov. 9
Komt aan te SAN JUAN	10		24		7	
Vertrekt van „	11		25		8	
Doet CURAZAO aan	18		27		10	
Komt aan te LA GUAIRA	14	19	28	Nov. 2	11	16
Vertrekt van „	16	20	30	3	13	17
Komt aan te PTO. CABELLO	17		31		14	
Vertrekt van „	18		Nov. 1		15	
Komt aan te CURAZAO	19	21	2	4	16	18
Vertrekt van „	20	28	3	11	17	25
Doet LA GUAIRA aan	21		4		18	
„ PONCE „		30				27
„ SAN JUAN „	23		6	18	20	
Komt aan te NEW-YORK	28	Nov. 5	11	19	25	Dec. 3

Dienst tusschen Curazao en Maracaibo.

	Merida	Zulia	Merida	Marcb.	Merida	Zulia
Vertrekt van CURAZAO	Oct. 14	Oct. 21	Oct. 28	Nov. 4	Nov. 11	Nov. 18
Komt aan te MARACAIBO	15	22	29	5	12	19
Vertrekt van „	18	26	Nov. 1	9	15	23
Komt aan te CURAZAO	19	27	2	10	16	24